

telser. Med henblik herpå foreslås det at udvide mulighederne for at udstede regler, der kan medvirke til at skabe denne klarhed. I et vist omfang vil der desuden gennem udstedelsen af regler blive givet de ledige større udfoldelsesmuligheder. Der henvises til afsnit I, nr. 5, 6 og 7.

De lange ledighedsperioder kan imidlertid også volde problemer, efter at ledigheden er ophørt. Således opstår der et problem omkring afholdelse af ferie for medlemmer, der er kommet i arbejde efter en fraværperiode på grund af ledighed, sygdom eller fødsel, som har medført, at der ikke er optjent økonomisk dækning for ferien efter ferieloven. Problemerne omkring de arbejdsløses ferie blev klaret ved lovændringen i 1976, og som et led i bestræbelserne på at afhjælpe følgerne af arbejdsløshed foreslås det nu, at der gives mulighed for at udbetale dagpenge til medlemmer, som på grund af ledighed eller fravær i forbindelse med sygdom eller fødsel ikke har optjent ret til økonomisk dækning under ferien. Der henvises til afsnit I, nr. 8.

Med henblik på at øge effektiviteten i administrationen af forsikringen foreslås ændringer af mindstegrænsen for medlemsantallet i en kasse, af reglerne for udbetaling af dagpenge for søgnehelldage samt en udvidelse af mulighederne for at kræve oplysninger fra offentlige myndigheder til brug for administrationen af forsikringen, jfr. afsnit I, nr. 9, 10 og 11.

Der sker endvidere en justering af utidssvarende regler om arbejdsgiverbidraget, af reglerne om supplerende dagpenge, herunder særlig ændring vedrørende deltidforsikrede, af reglerne om dagpenge under arbejds konflikter og af reglerne om beregning af dagpenge til medlemmer med egenpension. Der henvises til afsnit I, nr. 12, 13, 14, 15, 16 og 17.

Endelig sker der enkelte ændringer, som enten har til formål at tydeliggøre den allerede gældende retstilstand eller er af helt teknisk art, jfr. afsnit I, nr. 18 og 19, og bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Det er kun en del af de problemer, som her er nævnt, hvis løsning kræver lovændring. I bemærkningerne er der imidlertid redegjort også for de påtænkte administrative ændringer, fordi der i flere tilfælde er tale om sammenhæng mellem lovændringerne og de administrative ændringer, og fordi det findes ønskeligt at redegøre samlet for de justeringer af forsikringssystemet, som det nu påtænkes at gennemføre.

Det bemærkes i denne sammenhæng, at arbejdsledighedsforsikringsudvalget af 1975 efter aftale

med arbejdsministeren har afsluttet sit arbejde i sommeren 1978.

Foruden redegørelserne fra april og december 1976, som allerede har dannet grundlag for lovgivning, har udvalget afgivet indstillinger i januar og juni 1978. Udvalget har imidlertid ikke inden sit ophør kunnet tage stilling til samtlige punkter i sit kommissorium. I de tilfælde, hvor udvalget ikke har afgivet indstilling, er spørgsmålet behandlet i arbejdsministeriet. Det samlede lovforslag er herefter forelagt landsarbejdsnævnet.

I.

1. Det foreslås at indføre en ordning, hvorefter arbejdsgiveren skal betale et beløb for ledighed, som opstår i forbindelse med jul, påske, Kristi himmelfartsdag, 1. maj og grundlovsdag. Beløbet, der beregnes på grundlag af de arbejdsløshedsdagpenge, som er udbetalt som følge af ledigheden, kan ikke overstige betaling for 40 timer for hver ansat inden for den enkelte lukningsperiode, jfr. § 1, nr. 21.

Arbejdsgiverens forpligtelse indtræder kun, hvis den ansatte vender tilbage til virksomheden, og kun hvis ledigheden har medført udbetaling af dagpenge.

Ved »ledighed, som opstår i forbindelse med jul, påske, Kristi himmelfartsdag, 1. maj og grundlovsdag« forstås ledighedsdage, der støder op til en af de nævnte dage, og som opstår efter nærmere angivne datoer. Der må endvidere fastsættes en dato for, hvornår den ansatte skal være vendt tilbage til virksomheden. Disse perioder fastsættes af arbejdsdirektøren efter forhandling med landsarbejdsnævnet. Regeringen vil finde det rimeligt, at den ansatte ved jul skal være sendt hjem efter 15. december og vendt tilbage inden 15. januar, ved påske 1 uge før skærtorsdag og 1 uge efter påskedag og endelig 3 dage før og 4 dage efter Kristi himmelfartsdag, 1. maj og grundlovsdag.

Det har været overvejet, om reglen om arbejdsgiverbetaling i forbindelse med ledighed omkring visse helligdage m.v. skulle udstrækkes til også at gælde for ledighed omkring bededag og pinse. Der er imidlertid usikkerhed med hensyn til behovet for en sådan regel i disse situationer, hvor der ikke kan blive tale om indeklemte dage, og incitamentet til at indskrænke produktionen derfor må anses for ringe.

Arbejdsgiveren betaler pr. ledighedstime et beløb svarende til de dagpenge, der udbetales af kassen til de medlemmer, som er blevet ledige fra den pågældende virksomhed.